

DAROVANIE SA

Téma: Darovanie sa

Vek: 15 - 18 rokov

Ciel': Uvedomiť si dôležitosť rozdávania radosti.

Pomôcky:

- perá
- papieriky

Štruktúra:

1. *Modlitba*

- Otče náš alebo Kráľu nebeský

2. *Diskusia*

Čo podľa vás znamená darovať sa?

- animátor vedie diskusiu a použije ako príklad darovania sa Ježiša Krista, ktorý sa za nás daroval na kríži a daroval nám seba aj vo sviatosti Eucharistie, príklad misionárov, matky, ...

3. *Príbeh*

- animátor prečíta príbeh Krv tvojho syna
- pri čítaní textu je dobré, ak si všetci zavrú oči
- po dočítaní príbehu by bolo najlepšie ostať 1 minútu v tichu, aby dozneli slová a myšlienky príbehu v každom zo zúčastnených.
- animátor začne diskusiu orientovanú na príbeh:

Aká je hlavná myšlienka tohto príbehu?

Čo vám pripomína?

Krv tvojho syna

Deň sa skončil, vraciaš sa autom domov. Zapneš si rádio. Počuješ krátku správu o malej dedinke v Indii, kde nejakí dedinčania umreli - náhle, záhadne na nejakú chrípku, aká tu ešte nebola. Nie je to bežná chrípka, ale zomreli traja alebo štyria. Je to veľmi neobvyklé, a preto tam posielajú nejakých lekárov, aby to vyšetrili. Veľa o tom nerozmýšľaš, ale v nedeľu, po návrate z kostola, počuješ v rádiu ďalšiu správu. Už nehovoria o troch dedinčanoch, ale už je to 30,000 dedinčanov niekde hlboko v horách Indie a večer je to už aj v TV. CNN ukáže krátku správu. Smerujú tam ľudia z Centra pre choroby v Atlante, pretože také rýchle šírenie choroby je dosiaľ nevidané. V pondelok ráno, keď vstaneš, je to hlavná správa. Nie je to však už len India, ale aj Pakistan, Afganistan, Irán a skôr, ako si to uvedomíš, počuješ túto správu všade. Už dostala meno - „záhadná chrípka“. Prezident sa vyjadril, že on a všetci sa modlia a dúfajú, že sa to tam všetko znovu napraví. Ale každý je zvedavý. Ako to zvládneme?

Odrazu francúzsky prezident urobí vyhlásenie, ktoré šokuje Európu. Uzatvára hranice. Nijaké lety z Indie, Pakistanu alebo z iných krajín, kde sa to vyskytlo. A preto ten večer pred spaním pozeráš trochu CNN. Sánka ti klesne v údive, keď prekladajú z francúzštiny plačúcu ženu. Jej muž umiera v parížskej nemocnici na tú záhadnú chrípku. Prišlo to už do Európy. Vypukne panika. Veľká Británia zatvára hranice, ale už je neskoro. South Hampton, Liverpool, North Hampton a je utorok ráno, keď prezident Spojených štátov vydá nasledovné vyhlásenie: „Vzhľadom na riziko národnej bezpečnosti všetky lety z a do Európy a Ázie sú zrušené. Ak sú vaši drahí v zámorí, je mi to ľúto. Nemôžu sa vrátiť, kým na to nenájdem protiliek.“

Za štyri dni je náš národ pohrúžený do neuveriteľného strachu. Ľudia predávajú malé masky na tvár. Hovoria: „Čo keď to príde k nám?“ a kazatelia v utorok hovoria: „Je to rana od Boha.“ Je streda večer a ty si na modlitebnom stretnutí v kostole, keď niekto príbežne z parkoviska a volá: „Zapnite rádio, zapnite rádio!“ a keď kostol počúva malý tranzistor postavený pred mikrofón, ozýva sa správa: „Dve ženy ležia v nemocnici v Long Island a umierajú na tú záhadnú chrípku.“ V priebehu niekoľkých hodín sa zdá, že to zaplavuje krížom celú krajinu. Ľudia pracujú bez oddychu v snahe nájsť protilátku. Nič ale nezaberá. Kalifornia, Oregon, Arizona, Florida, Massachusetts. Akoby sa to rútilo cez hranice.

A potom sa odrazu rozšíri tá správa. Rozlúštili kód. Existuje liečba. Možno vyrobiť protilátku. Treba k tomu krv niekoho, kto nebol nakazený! A tak sa celým stredozápadom určite všetkými spôsobmi šíri núdzová správa, že každého prosia, aby urobil jednoduchú vec: zájsť do miestnej nemocnice.

Keď tam ty a tvoja rodina prichádza v piatok neskoro večer, je tam už dlhý rad. Sestry a lekári vychádzajú, pichajú do prstov, odoberajú krv a nalepujú štítky. Tvoja žena a deti sú tiež tam, berú im krv a potom im hovoria: „Počkajte na parkovisku a keď zavoláme vaše mená, tak môžete ísť domov.“ Postávaš so svojimi blízkymi vystrašený, čuduješ sa, čo sa to na svete deje a či je to už koniec sveta. Odrazu z nemocnice pribieha mladý muž a kričí. Kričí nejaké meno a máva papierom. Čo? Volá to meno ešte raz! A tvoj syn ťa potiahne za sako a hovorí: „Ocko, to som ja!“ Skôr, ako si to uvedomíš, schytia tvojho chlapca. „Počkajte chvíľku. Prestaňte!“ A potom hovoria: „Je to v poriadku, jeho krv je čistá. Jeho krv je stopercentná. Chceme sa presvedčiť, že nedostal tú chorobu. Myslíme si, že má tú správnu krvnú skupinu.“

O päť minút neskôr vychádzajú lekári a sestry, plačú a objímajú sa - niektorí sa dokonca smejú. Je to prvýkrát, že vidíš niekoho smiať sa za ten týždeň - a jeden starý lekár prichádza k tebe a hovorí: „Ďakujeme, pane. Váš syn má bezchybnú krv. Je čistá, rýdza a my môžeme vyrobiť protiliek.“ Ako sa tieto slová rozšíria dookola po preplnenom parkovisku, ľudia kričia, modlia sa, smejú sa a plačú. Potom ale ten sivovlasý lekár odtiahne teba a tvoju ženu bokom a hovorí: „Môžeme na chvíľočku? Nemysleli sme si, že darca bude taký malý a my potrebujeme... potrebujeme podpísať prehlásenie o súhlase.“ A v tej chvíli starému lekárovi mizne úsmev a hovorí: „Nemysleli sme si, že by to mohlo byť malé dieťa. Neboli sme pripravení. Potrebujeme ju všetku!“ „Ale, ale...“ Nerozumieš. „Hovoríme o tomto celom svete. Prosím, podpíšte. My, my ju potrebujeme všetku!“ „Ale nemôžete mu dať transfúziu?“ „Ak by sme mali čistú krv, mohli by sme. Môžete podpísať? Chcete podpísať?“ V nemom tichu to urobíš. Potom oni povedia: „Chcete byť s ním ešte chvíľku, kým začneme?“

Dokážeš sa vrátiť? Dokážeš sa vrátiť do miestnosti, kde on sedí pri stole a pýta sa: „Ocko, čo sa deje?“ Dokážeš ho vziať za ruku a povedať: „Synček môj, ty vieš, že ťa mám rád a nikdy by som nedopustil, aby sa ti stalo niečo, ak by to nemuselo byť. Rozumieš?“ A keď sa ten starý lekár vráti a povie: „Je mi ľúto, ale my, my musíme už začať. Ľudia na celom svete umierajú.“ Dokážeš odísť? Dokážeš vyjsť von, zatiaľ čo on hovorí: „Otecko! Otecko! Prečo – prečo si ma opustil?“

Na ďalší týždeň je slávnosť na počesť tvojho syna. Niektorí pritom spia a iní ani neprídu, lebo idú po nákupoch a iní prídu s okázalým úsmevom a len predstierajú, že ich to zaujíma... Nevyskočíš a nepovieš: „Môj syn zomrel pre Teba! Nezaujíma Ťa to?!"

To je to, čo chce povedať Boh: „Môj syn zomrel pre Teba! Vieš, ako veľmi sa ma to dotýka?“

Otče, keby sme to videli Tvojimi očami, tak nám to zlomí srdce. Možno teraz začneme viac chápať Tvoju veľkú lásku k nám.

4. *Papieriky*

- animátor rozdá zúčastneným papieriky a perá
- zadá úlohu, aby si každý napísal na papierik to, s čím má problém darovať sa
- každý zloží papierik a vloží ho do klobúka alebo nejakej nádoby
- animátor ich zamieša a každý si vylosuje 1 papierik
- každý si ho prečíta a za úlohu bude mať snažiť sa darovať sa celý týždeň podľa toho, čo si vytiahol
- táto aktivita slúži na to, aby si každý uvedomil, s čím má problém darovať sa; tým, že si každý vylosuje niečo iné, skúsi si na vlastnej koži to, s čím má problém darovať sa niekto iný; tak si každý môže uvedomiť, ako sa dá darovať rôznymi inými spôsobmi

5. *Modlitba*

Dnes Kristus nemá ruky, aby hladkal deti a požehnával chorých; má iba naše ruky.

Dnes Kristus nemá nohy, aby šiel ťa, kde ho potrebujú; má iba naše nohy.

Dnes Kristus nemá ústa, aby rozprával o Otcovom milosrdenstve; má iba naše ústa.

Dnes Kristus nemá srdce, aby miloval a odpúšťal; má iba naše srdce.

My sme jedinou Bibliou, ktorú ešte môžu národy čítať; sme posledným Božím posolstvom napísaným slovami a skutkami.

(modlitba zo 14. storočia)